

ПОЛА БАТО - ГОСПОЋИЦА ПАТИ

Пистаћица и Мехурит Серум истине

Превела
Софија Кочергин

Laguna

МОЈА ПОРОДИЦА

То сам ја

ПИСТАЋИЦА

Моја верна
жабица

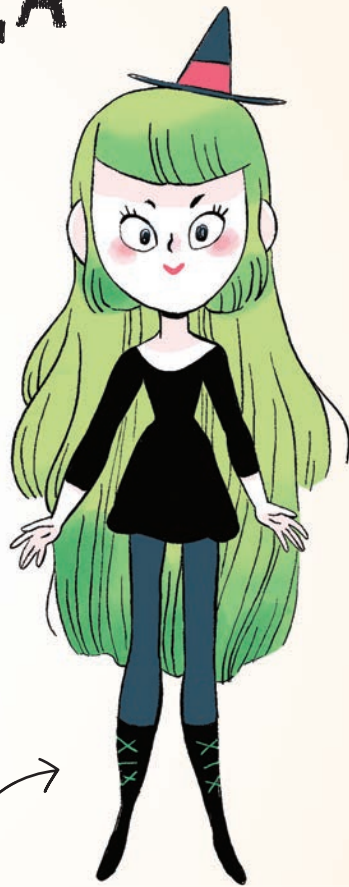
МЕХУРИЋ

Мамина
паучица која
није смешна

МОНИКА

Моја драга
љубљена
мама

БИСЕРКА

ЈУНАКИЊЕ У ОВОЈ ПРИЧИ

Госпођица
свезналица

ГЕОРГИНА

Учитељица

ГОСПОЂА СПАРУШИЋ

За Пистаћицу никад није било сумње: дечаци се рађају у главици купуса, а девојчице у цвећу. Једноставно, то је тако. Зашто се онда та луц-прда Георгина цери и колута очима?

– Ма ја сам у праву! – одбрусила је увређена вештичица. – Добро знам како се праве бебе!

– Говориш којешта! Ти си бебица! – руга јој се Георгина.

– Само причаш бесмислице! – љутито ће Пистаћица са сузама у очима и додаје – Питаћемо учитељицу!

ЗВРРРРРРРРРР!

Звоно је означило крај одмора. Пистаћица се надурила. Радо би се осветила Георгини неком магичном зврчком.

Жабица Мехурић ју је саветовала да се прибере.

Не можеш увек
све да знаш. *Подррррриг!*
Прихвати да ниси свезналица,
у томе нема ништа лоше!

Али Пистаћица хоће да буде начисто! Чим је час почео поставила је питање госпођи Спарушић:

Учитељице,
како настају бебе?

Међутим, чинило се као да госпођа Спарушић не жели да одговори на Пистаћицино питање. Више је волела да учи децу новим речима.

Чему
толика тајновитост?

питала се у себи вештичица.